

POŽAR BRODA MARE EQUATORIALE U REMONTNOM BRODOGRADILIŠTU „VIKTOR LENAC“

Prije 26 godina, riječki vatrogasci junačkim su činom, u nemogućim i po život opasnim uvjetima, uspjeli ugasiti požar broda Mare Equatoriale. Bila je to jedna od najzahtjevnijih intervencija toga tipa u povijesti riječkoga vatrogastva

Potkraj 1994. godine, na doku u Remontnom brodogradilištu „Viktor Lenac“ nalazio se tanker Mare Equatoriale, nosivosti 20.880 t. Radnici brodogradilišta obavljali su uobičajene remontne poslove na brodu. Sve je teklo po planu do 25. studenog. Tog je dana, u 11.35 h, došlo do požara u brodskoj strojarnici, koji je izbio tijekom rada s aparatom za zavarivanje. Požar je izazvala manja eksplozija zaostalih, lakozapaljivih para. Nasreću, prilikom eksplozije radnici nisu ozlijeđeni, ali su svejedno odmah napustili prostor strojarnice.

Zbog remonta, stabilni uređaji za gašenje požara nisu bili u funkciji pa su odmah pozvani operativci PVJ-a Rijeka, kojima sam u to vrijeme bio zapovjednik. U brodogradilište smo dojurili s tri vatrogasna vozila. Uz pomoć vatrogasaca brodogradilišta, odmah smo postavili cijevnu prugu s vozila, preko doka, na brod.

Iz utrobe strojarnice broda kroz otvore na glavnoj palubi izlazio je gusti, crni dim. Voditelj vatrogasaca „Viktora Lenca“ Đorđe Antić i ja ustanovili smo da je taj dim potpuno hladan, te smo zaključili da ne gore ugljikovodici ili slični opasni spojevi. Na temelju tog saznanja, naredili smo unutarnju navalu.

„Sedmorica veličanstvenih“

U utrobu tankera ušla je fire fighting ekipa od sedam vatro-

gasaca, opremljenih izolacijskim aparatima. Spuštanje u brodsku strojarnicu bilo je iznimno zahtjevno i teško. Usporedbe radi, to je kao da smo se morali spustiti s krova peterokatnice u podrum, ali kroz gusti dim, u uvjetima slabe ili nikakve vidljivosti, uz dodatni problem svlađavanja strmih i uskih brodskih katnih konstrukcija i to još pod punom vatrogasnom opremom.

Kada smo se napokon probili do središta požara, počeli smo s gašenjem, raspršenim mlazom vode. Tijekom intervencije, jedna je vatrogasna cijev pukla. Cijevna grupa imala je rezervnu cijev, pa smo zatvorili zasun ventila, koji je, nasreću, bio postavljen ispred puknute cijevi. U dubini broda, u uvjetima vrlo slabe vidljivosti, pokušali smo promijeniti puknutu cijev. Međutim, prilikom zamjene, cijevi su se zapetljale, a zbog iznimno slabe vidljivosti nikako nismo uspjeli osposobiti cijevnu prugu. To je stvorilo dodatnu napetost u ionako teškoj situaciji, a postojala je i realna mogućnost da se naša sedmeročlana ekipa izgubi u velikoj strojarnici. Dozivali smo jedni druge, a zahvaljujući svjetlu s naših lampi, nekako smo se uspjeli okupiti.

U tom trenutku, aparati za disanje nekim su se kolegama već počeli oglašavati, što je bio jasan znak da su im zalihe zraka pri kraju. Vrijeme je sporo prolazilo, ali je nama izgledalo kao da smo u toj zadimljenoj i tamnoj brod-

skoj utrobi cijelu vječnost. Neizvjesnost je bila sve veća. U jednom trenutku pomislili smo da ćemo izgubiti bitku s vremenom i požarom.

Ipak, ostali smo prisebni. Smireno i profesionalno, bez panike, nastavili smo raditi „na slijepo“, „grizući“, grebući, klečeći...kako god smo znali. Naposljetku, uspjeli smo spojiti cijevnu prugu. U tom trenutku zatražio sam da se svi vatrogasci poimence jave. Kada sam ustanovio da smo svi na broju, nastavili smo s gašenjem. Kolega Antić sugerirao mi je da zatražimo uključivanje brodske ventilacije, što sam putem motorole odmah i učinio, budući da za izlazak iz utrobe broda više nismo imali dovoljno zraka u aparatima za disanje. Prvotno, zapovjedni stožer je to odbio, ali na naše inzistiranje i uvjeravanje da smo uspjeli pogasiti požar, te da više nema straha od njegovog širenja preko ventilacije, ventilatori su ubrzo stavljeni u pogon. Osjetio sam kako se brodski prostor u kojem smo bili lagano zatresao, a već za desetak sekundi vidljivost je bila toliko dobra da smo se svi mogli međusobno vidjeti i prepoznati. Kad je prostor do kraja izventiliran, ustanovili smo da su gorjele masne krpe, tavaloni, kablovi, a požarom su bili zahvaćeni i svježe obojeni dijelovi strojar- nice.

Čudom spašeni

Mi vatrogasci dobro znamo da

1776.

Požar u
Varaždinu

1965.

Veliko
nevrijeme u
Rovinju

1976.

Avionska
nesreća iznad
Vrbovca

1991.-
1995.

Vatrogasci u
Domovinskom ratu

1994.

Požar
broda Mare
Equatoriale

1998.

Operativna akcija
„Tramuntana“

2002.

Požar Hotela
Ambasador

2003.

Požari na Učki

Zeoli, Pavić i Radić u trenutku izlaska iz strojarnice

su brodovi „crna točka“, što se tiče komunikacije radio vezom. Komunikacija u unutrašnjosti broda je, u pravilu, nemoguća

misija. Zbog konstrukcije broda, gotovo je nemoguće uspostaviti komunikaciju među vatrogascima koji se nalaze na interven-

ciji u utrobi broda, a još im je teže komunicirati sa stožerom ili postrojbom izvan broda. Zato, iako ne vjerujem u čuda, ipak mislim da se na ovoj intervenciji čudo dogodilo. Bilo je to prvi put da sam iz strojarnice nekog velikog broda uspio trenutačno, i bez problema, uspostaviti jasnu radio vezu sa stožerom na zapovjednom mostu i zatražiti pomoć uključivanjem ventilacije, što nam je svima spasilo živote. To je uistinu bilo pravo čudo.

U mojoj dugogodišnjoj vatrogasnoj karijeri, ovo je bilo jedno od najtežih i najopasnijih iskustava, a vjerujem da takvo razmišljanje dijele i ostali sudionici ove iznimno zahtjevne intervencije, moji kolege, na koje sam i danas iznimno ponosan: Đorđe Antić, Ivica Čar, Franjo Pavić, Teodor Zeoli, Mario Radić i Tomislav Kurz. s.z.

GODINA 1998. - TEŠKA PROTUPOŽARNA SEZONA

OPERATIVNA AKCIJA „TRAMUNTANA“

Protupožarna sezona 1998. godine spada među najteže od osamostaljenja Republike Hrvatske. Posebno težak period za hrvatske vatrogasce, pripadnike Civilne zaštite, Hrvatske vojske i drugih službi angažiranih na gašenju požara odnosi se na kolovoz 1998., kada u kratkom vremenu izbija nekoliko velikih požara na području Dubrovačko-neretvanske županije. Operativna akcija gašenja ovih požara dobila je naziv „Tramuntana“.

Ovako tešku protupožarnu sezonu potrebno je staviti u kontekst obnove hrvatskog vatrogastva nakon Domovinskog rata. Udarnu snagu su činile malo-

brojne profesionalne postrojbe, nešto bolje opremljene od dobrovoljnih vatrogasnih društava. Fotografije iz ovog vremena svjedoče o osobnoj zaštitnoj opremi vatrogasaca, koja se u većini slučajeva sastojala od obične radne odore ili radničkog kombinezona. Većina tehnika je bila iz razdoblja Jugoslavije. Veliku ulogu u gašenju požara su odigrale snage civilne zaštite i Hrvatske vojske. Zračne snage se oslanjaju na 2 polovna zrakoplova Canadair CL-215 i jedan Canadair CL 415. Također su korišteni helikopteri za gašenje požara i prijevoz ljudstva. Za prijevoz vatrogasaca i pripadnika civilne zaštite korišteni su

i transportni zrakoplovi te zrakoplovi Croatia Airlinesa.

Požari zbog grmljavinskog nevremena

Prvi od ovih velikih požara izbio je u noći 3. na 4. kolovoza 1998. na brdu Sveti Ilija kod Orebića. Iako je požar brzo stavljen pod kontrolu, 5. kolovoza dolazi do rasplamsavanja zbog jake bure. Požar se brzo raširio prema mjestima Viganj, Kućište i Žukovec gdje su izgorjela 43 stambena i 28 gospodarskih objekata te 23 vozila. Opožareno je 1233 ha borove šume, a smrtno su stradale dvije osobe. Na gašenju požara je bilo angažirano 399 gasitelja (vatrogasci, HV,

2007.

Kornatska tragedija

2009.

Akcident s etilenom

2009.

Željeznička nesreća u Rudinama

2012.

Pakleno ljeto na Kvarneru

2014.

Poplave u Slavoniji

2015.

Požar na Pelješcu

2017.

„Splitski“ požar

Dubrovnik, Župsko polje 1998.

Poluotok Pelješac, 1998., Foto: M. Miloslavić

Gašenje s plovila

Prikaz požara na Korčuli

CZ) sa 12 vatrogasnih vozila.

Nova vatrena stihija na Pelješcu izbila je 16. kolovoza iznad mjesta Zabrdje. Požar je ugašen 19. kolovoza, nakon što je opustošio 900 ha šume.

Već 6. kolovoza oko 5 sati zbog udara groma izbija novi požar na otoku Korčuli. Zbog vjetra nije bilo moguće korištenje zračnih snaga. Protupožarni zrakoplovi počinju s djelovanjem 7. kolovoza, kada stižu i gasitelji s vozilima. Dana 8. kolovoza na požaru koji je progutao preko 800 ha borove šume angažirano je 700 gasitelja s 30 vozila. Opožarena površina se penje na 1100 ha.

Formiranje Kriznog stožera Vlade RH

Predsjednik Vlade RH Zlatko Mateša formirao je Krizni stožer Vlade RH koji je svoju prvu sjednicu imao u Cavtatu u noći 6. na 7. kolovoza. Krizni stožer

je koordinirao sve aktivnosti oko katastrofalnih požara u Dubrovačko-neretvanskoj županiji.

U noći 10. na 11. kolovoza izbija novi požar kod uvale Grahova te se brzo spaja s prethodnim požarom. Požar je tada progutao preko 3000 ha. Na gašenju je 13. kolovoza angažirano 800 gasitelja s 40 vozila. Zatražena je i međunarodna pomoć. U ispomoć RH stižu dva francuska zrakoplova Canadair, 4 austrijska helikoptera, 2 njemačka helikoptera iz sastava SFOR-a, 2 talijanska zrakoplova G 222. Francuska je poslala i tim od 19 vatrogasaca. U ispomoć stiže i ruski zrakoplov Iljušin IL 76, koji u spremnicima nosi 42000 l vode. Stanje se postupno smirilo 14. kolovoza, a požar je ugašen 17. kolovoza. Opožareno je 5560 ha.

Požari na Lastovu, Konavlima i kod Dubrovnika

Tog 6. kolovoza nevolje idu jedna za drugom. Istovremeno s požarom na Korčuli, grom izaziva požar i na Lastovu, gdje također nije bilo moguće korištenje zračnih snaga. U gašenju požara angažirano je 300 gasitelja s 10 vozila. Požar je stavljen pod nadzor 12. kolovoza, kada je opožareno 1763 ha.

U mjestu Gavrile u Konavlima, 6. kolovoza oko 7.30 sati izbija zbog kratkog spoja na stupu od struje. Požar se širi prema Grudi i Ljutoj te Obodu i Cavtatu. Zbog požara je prekinut promet u zračnoj luci Čilipi. Opožareno je 2392 ha, a požar je stavljen pod kontrolu 7. kolovoza oko 11 sati.

Ovim požarima izazvanim udarom groma, pridružio se i požar koji se 6. kolovoza proširio s teritorija Bosne i Hercegovine na predio Oštra Glava kod

1776.

Požar u Varašdinu

1965.

Veliko nevrijeme u Rovinju

1976.

Avionska nesreća iznad Vrbovca

1991.-1995.

Vatrogasci u Domovinskom ratu

1994.

Požar broda Mare Equatoriale

1998.

Operativna akcija "Tramuntana"

2002.

Požar Hotela Ambasador

2003.

Požari na Učki

Mokošice. Iako je požar 7. kolovoza stavljen pod nadzor vatrogasaca, opustošio je 1011 ha otvorenog prostora. Požar je gasilo 150 gasitelja s 10 vozila.

Dobra reakcija sustava

U 1988. godini zabilježen je 9061 požar na području RH, od čega 3653 na objektima te 5408 požara otvorenog prostora s opožarenom površinom od 94 502 ha. Za usporedbu, u 2017. godini opožareno je preko 100 000 ha površine.

Samo u periodu od 1. srpnja do 31. kolovoza 1998. godine, na gašenjima požara otvorenog prostora bilo je angažirano 11497 vatrogasaca s 3273 vozila.

Raspoložive zračne snage imale su ukupno 1245 sati leta s 10 904 naleta. Na gašenjima požara oštećeno je pedesetak vozila, a štete u opremi i vozilima su procijenjene na 5 000 000,00 kn.

Spomenuta događanja stavila su cjelokupni sustav hrvatskog vatrogastva na test. Uzmemo li u obzir opremljenost vatrogasaca, vremenske uvjete, nemogućnost djelovanja relativno malih zračnih snaga, istovremeno izbijanje katastrofalnih požara na području jedne županije, možemo zaključiti da je tadašnji sustav dobro reagirao. Uz lokalne vatrogasne snage angažirane su snage i iz drugih županija, pripadnici civilne zaštite i Hr-

vatske vojske, koji su odradili veliki dio posla u gašenju i čuvanju požarišta.

Kao i u većini protupožarnih sezona, i u ovoj je istaknut problem neodržavanja zemljišta i protupožarnih putova. Aktualizirano je i pitanje preventivnog djelovanja, a kao najveći problem istaknut je manjak financijskih sredstava s kojima bi se na jednak način financiralo vatrogastvo. Potrebno je istaknuti da su se ovi požari poklopili s donošenjem prijedloga koji će rezultirati novim Zakonom o vatrogastvu iz 2000. godine, kojim su brigu o protupožarnoj zaštiti preuzele jedinice lokalne samouprave. *VR.*

POŽAR HOTELA AMBASADOR

Među gostima i čuveni Ivo Pogorelić

Za Primorsko-goransku županiju, kao i sve priobalne županije, veliku opasnost predstavljaju požari otvorenoga prostora, osobito tijekom ljetnih mjeseci. I požari zatvorenih prostora imaju svoje izazove, pogotovo kada se dogode u većim objektima, poput hotela ili bolnica. Ništa lakše nisu ni tehničke intervencije, prvenstveno akcidenti s opasnim tvarima, koji također zahtijevaju punu pozornost i oprez vatrogasnih operativaca.

Iz posljednjih 20 godina izdvajamo pet intervencija, koje najbolje pokazuju s čime se vatrogasci PGŽ-a suočavaju. Intervencije su to koje su, svaka na svoj način, predstavljale osobit izazov za vatrogasne postrojbe i bile njihov istinski test.

Mirno zimsko jutro tog, 16. siječnja 2002. godine, opatijskim je vatrogascima prekinuto već u 6.10 h, kada su dobili dojavu o požaru u elitnom opatijskom hotelu Ambasadoru.

Iako su vatrogasci JVP-a Opatije do hotela stigli za samo tri minute, po dolasku su zatekli vrlo kaotičnu situaciju.

Bez ljudskih žrtava, ali s velikom materijalnom štetom

Požar u Hotelu Ambasador, u čije je uređenje samo nekoliko mjeseci ranije uloženo 30 milijuna DEM, završio je bez ljudskih žrtava, ali s velikom materijalnom štetom.

Brzom širenju požara pridonijela je činjenica da je cijelo prizemlje hotela bilo jedan požarni sektor, bez vatrootpornih pregrada. Stropne obloge i ostale dekoracije recepcije, aperitiv bara, restorana i kongresne dvorane bile su napravljene od drva i gorivog tekstila, što je također utjecalo na brzo širenje požara. Pored toga, uređaj automatske vatrodjave uključio se tek u 6:29 h, i to na prvom katu hotela, a ne u prizemlju. Očividom je kasnije utvrđeno i da je rasvjeta protupožarnog stubišta na dvama katovima bila neispravna. Protupožarna vrata koja vode iz hodnika prema stubištu hotela, na nekim katovima nisu bila zatvorena, što je omogućilo širenje dima po etažama hotela i pridonijelo panici među gostima.

U požaru je u potpunosti uništeno prizemlje hotela: hol, recepcijski dio, restoran, bar, kongresna dvorana, a nekoliko prvih etaža hotela zadimljeno je. Požar je u prizemlju zahvatio i skupocjeni klavir, na kojem je Pogorelić svirao, procijenjen na 111.000 dolara.

2007.

Kornatska tragedija

2009.

Akcident s etilenom

2009.

Željeznička nesreća u Rudinama

2012.

Pakleno ljeto na Kvarneru

2014.

Poplave u Slavoniji

2015.

Požar na Pelješcu

2017.

"Splitski" požar

Vatra je već zahvatila cijelo predvorje hotela, te se širila na aperitiv bar i restoran. Jedan recepcionar ostao je zarobljen na recepciji. Zbog brzog širenja požara i visoke temperature, na sjevernoj i istočnoj strani hotela popucale su ostakljene vanjske stijene, a plameni jezici i dim suknuili su kroz nastale otvore, što je pogodovalo daljnjem širenju požara, na cijelo prizemlje. Istodobno, dim se širio stubištem i hodnicima prema višim etažama hotela.

U trenutku izbijanja požara, u hotelu je bilo šestero zaposlenika i 46 gostiju, među njima i pijanist svjetskoga glasa, Ivo Pogorelić. Među gostima su zavladao metež i panika. Neki od gostiju s prve i druge etaže skakali su s balkona na ravni krov prizemlja hotela. Dvojica su se pokušala spasiti spuštajući se niz obližnje stablo. U strahu od plamena, koji je pucanjem staklene stijene suklljao s vanjske strane hotela, obojica su skočili s visine od nekoliko metara i teže se ozlijedili.

Koordiniranom akcijom vatrogasaca, istovremeno se pristupilo gašenju požara, unutarnjom navalom te izvana, i evakuaciji gostiju hotela, a spašen je i jedan prijateljski raspoloženi njemački ovčar. U pomoć opatijskim vatrogascima ubrzo su pristigli i pripadnici JVP-a Rijeke, tako da je požar gasilo četrdesetak vatrogasaca, s desetak vatrogasnih vozila.

Požar je zaustavljen u požarnom sektoru i nije se proširio na ostatak objekta, čemu je pridonijela i izvrsna konstrukcija zgrade. Vatrogasci su uspješno zaustavili dva proboja požara prema prvoj etaži, kao i prema suterenu i garaži. Gasiteljima je na ruku išla i činjenica da se požar dogodio u vrijeme primopredaje smjena u Opatiji i Rijeci, što je omogućilo da se na intervenciju odmah pošalju maksimalne snage u ljudstvu i tehnici. I vatrogasni prilaz hotelu bio je prohodan, a veliku pomoć vatrogascima je pružila i policija, koja je osiguravala područje oko hotela, regulirala promet i time olakšala dopremu opreme i tehnike.

Požar je ugašen do 07:45 h, a posljednji gost hotela, čuveni Ivo Pogorelić, evakuiran je s devetog kata hotela u 07:30 h, u pratnji Nikice Karamarka, predsjednika Uprave Liburnija rivijera hotela i Nikice Tramontane, zapovjednika intervencije. *V.R.T.*

Izvlačenje gostiju iz hotela

Pijanist Pogorelić izvučen na sigurno

Više od 40 vatrogasaca gasilo požar

1776.

Požar u Varaždinu

1965.

Veliko nevrijeme u Rovinju

1976.

Avionska nesreća iznad Vrbovca

1991.-1995.

Vatrogasci u Domovinskom ratu

1994.

Požar broda Mare Equatoriale

1998.

Operativna akcija "Tramuntana"

2002.

Požar Hotela Ambassador

2003.

Požari na Učki

SERIJA POŽARA NA UČKI

Na terenu više od 850 gasitelja

Kartografski prikaz požarom zahvaćenog područja

Grmljavinsko nevrijeme koje je 11. kolovoza 2003. godine, oko 14:30 h, zahvatilo okolicu Rijeke i Opatije te Istru, izazvalo je čak 15 požara na području opatijske rivijere i masiva Učke, s istarske strane. Na istarskoj strani masiva Učke protupožarne ophodnje zabilježile su devet udara munje, koji su rezultirali požarima na čak 12 kilometara dugoj požarnoj liniji, i to na izrazito razvedenom i teško pristupačnom brdskom terenu. Situaciju je dodatno otežavao jak vjetar.

Odmah je bilo jasno da će biti potrebna mobilizacija većih vatrogasnih snaga, iz Primorsko-goranske i Istarske županije. Požar su prvi počeli gasiti opatijski vatrogasci, koji su se zatekli u protupožarnoj ophodnji, na zapadnim obroncima Učke. U

obuzdavanju požara prvi su im se pridružili dobrovoljci iz Lovrana i Mošćeničke Drage, a ubrzo potom i vatrogasci JVP-a Grada Rijeke, te brojna dobrovoljna vatrogasna društva širega područja Primorsko-goranske županije. Do ranih večernjih sati, ugašeni su požari na brdu Zijavica nad Mošćeničkom Dragom, Goloviku, Sisolu, predjelu Prodol i uvali Brestova u Istarskoj županiji. Istarski vatrogasci stavili su pod kontrolu požar kod Sušnjevice. Budući da su požari na masivu Učke nastali na širokom i teško prohodnom području, zbog čega je vatrogascima bio otežan pristup, u pomoć su pozvane i zračne snage. Kanader je počeo s

preletima u 17:20 sati, a djelovao je do sumraka.

U kasnim noćnim satima, veći dio požara stavljen je pod nadzor, zahvaljujući iznimnim naporima više od 200 vatrogasaca Primorsko-goranske i Istarske županije. Zbog vrlo opasnog i teško prohodnog terena, dio požara i dalje se širio bez nadzora.

Sljedeća tri dana, više od 200 vatrogasaca, uz povremenu pomoć kanadera i helikoptera, svaki je dan gasilo požar na Učki. Naposljetku, 14. kolovoza u 23:00 h veliki je požar lokaliziran, a do jutra, 15. kolovoza, i ugašen. *V.R.T.*

Požar u brojkama

U gašenju požara na Učki ukupno je sudjelovalo više od 700 vatrogasaca Primorsko-goranske i Istarske županije, s gotovo 50 vatrogasnih vozila, ali i pripadnici civilne zaštite, radnici Hrvatskih šuma, zaposlenici Parka prirode Učka, pripadnici Oružanih snaga RH, članovi tadašnje interventno-desantne postrojbe vatrogasaca MUP-a RH, te građani dobrovoljci.

U četiri dana trajanja požara, na terenu je ukupno bilo više od 850 gasitelja, koji su na intervenciji proveli ukupno 17.784 sata. Zbog ekstremnih temperatura i teškog terena, oštećena su mnoga vatrogasna vozila, a stradala je i znatna količina vatrogasne opreme. Jedan vatrogasac lakše je ozlijeđen. U požaru je izgorjelo više od 2.000 ha površine, uglavnom s istarske strane.

2007.

Kornatska tragedija

2009.

Akcident s etilenom

2009.

Željeznička nesreća u Rudinama

2012.

Pakleno ljeto na Kvarneru

2014.

Poplave u Slavoniji

2015.

Požar na Pelješcu

2017.

"Splitski" požar

Tragične posljedice neoprezne vožnje

U prometnoj nesreći koja se dogodila 9. veljače 2009. godine, oko 15.00 h, na dionici državne ceste 501 Križišće-Hreljin, cisterna sa 16 t ukapljenog etilena sletjela je s ceste u 200 metara duboku provaliju. Nesreću je neprilagođenom brzinom izazvao vozač, koji je na mjestu nesreće odmah preminuo. Iz oštećenog spremnika cisterne počeo je curiti eksplozivni plin etilen.

Na mjesto nesreće prvi su dojurili vatrogasci JVP-a Grada Rijeke, potom i kolege iz Crikvenice te ostale snage. Mjesto nesreće je osigurano, preventivno je isključen dalekovod. Prioritet je bio zaustaviti istjecanje plina, budući da je tijekom monitoringa okolnoga područja, u nekoliko navrata na rubnim područjima Bakarca detektirana eksplozivna smjesa, zbog čega su i pripadnici interventne policije stavljeni u stanje pripravnosti (radi moguće evakuacije stanovništva).

Stožer za upravljanje akcidentom razmotrio je tri mogućnosti postupanja: pretakanje preostalog plina u drugu cisternu, spaljivanje preostalog plina ili pak njegovo kontrolirano ispuštanje u atmosferu. U međuvremenu je utvrđeno da je plin prestao curiti (zbog zaledivanja pukotine na cisterni), te da je u spremniku ostala tek manja količina, oko 8 m³ plina. Zbog toga se pristupilo trećem rješenju, tj. kontroliranom ispuštanju. Na cisterni

AKCIDENT S ETILENOM

Jedan život izgubljen, ekološka katastrofa spriječena

je otvoren revizijski otvor kroz koji je spremnik napunjen vodom, pri čemu se preostali plin podignuo na vrh spremnika i ispuštao u atmosferu.

Na intervenciji je sudjelovalo 60 pripadnika interventnih službi: vatrogasaca, policije, Hitne medicinske pomoći, interventnoga tima DIOKI-ja te

Gorske službe spašavanja. Akcija otklanjanja posljedica nesreće trajala je tri dana. Treći dan ujutro utvrđeno je da više nema eksplozivne smjese u okruženju te da je koncentracija kisika u spremniku plina unutar normalnih vrijednosti. Opasnosti za ljude i okoliš više nije bilo. V.R.T.

Sve veći izazovi za vatrogasnu operativu

Mladen Šćulac

- Nema dvojbe da su izazovi s kojima se suočava vatrogasna struka sve veći. U posljednjih 20-ak godina, na području Vatrogasne zajednice PGŽ-a imali smo na desetke iznimno zahtjevnih, i vrlo specifičnih intervencija, iz kojih uvijek nešto naučimo ili nas pak ti događaji upozore na potrebu jačeg preventivnog djelovanja i investiranja. Ovdje smo izdvojili nekoliko intervencija, koje to najbolje ilustriraju. Primjerice, na požaru Hotela Ambasador vidjelo se koliko su važni hotelski protupožarni sustavi, te koliko na razvoj požara pozitivno, ili negativno, može utjecati materijal koji se koristi za opremanje hotela. A za turističku Opatiju, kao i druge manje sredine prepune hotela, najvažnije pitanje koje se nametnulo jest kakav bi ishod bio da se požar dogodio u srcu sezone, kada je hotel pun gostiju? Veliki požar na Učki bio je pak test međuzupanijske koordinacije vatrogasnih postrojbi, koji smo, smatram, izvrsno „riješili“. To jedinstvo i suradnja vatrogasnih snaga još je više došla do izražaja na požaru u crikveničkom zaleđu, tijekom kojega smo pokazali svu našu snagu, na nacionalnoj razini, po čemu taj događaj može ući u anale hrvatskoga vatrogastva. Nažalost, taj 23. srpnja 2012. pamtit ćemo i po stradavanju kolege Branimira Alfonzija (45), iz JVP-a Opatija, koji je tijekom intervencije kod Mošćeničke Drage doživio infarkt miokarda i preminuo. To je svima nama bio dodatni stres i šok. Akcident s etilenom ogledni je primjer opasnosti s kojima se vatrogasci suočavaju prilikom tehničkih intervencija. Nasreću, naše su snage dosad uvijek pokazale profesionalizam i učinkovitost, a siguran sam da će i ubuduće uspješno odgovarati na sve izazove i nepredvidive situacije. Za to se svakodnevno pripremamo, usavršavamo svoja znanja i nadograđujemo iskustva.

1776.

Požar u Varaždinu

1965.

Veliko nevrijeme u Rovinju

1976.

Avionska nesreća iznad Vrbovca

1991.-1995.

Vatrogasci u Domovinskom ratu

1994.

Požar broda Mare Equatoriale

1998.

Operativna akcija "Tramuntana"

2002.

Požar Hotela Ambasador

2003.

Požari na Učki

PAKLENO LJETO NA KVARNERU

100 ljetnih požara, najveći u zaleđu Crikvenice obilježili su 2012. godinu

Ekstremna suša i vrućine koje su u ljetu 2012. godine zahvatile cijelu Hrvatsku, uzele su svoj danak i u Primorsko-goranskoj županiji. Od početka lipnja do kraja kolovoza u toj je županiji bilo čak 99 požara otvorenoga prostora, u kojima je izgorjelo 1028 ha zemljišta, uglavnom niskoga raslinja i borove šume.

S 55 intervencija, srpanj je bio daleko najizazovnijiji mjesec za gasitelje VZPGŽ-a, a najgori dan bio je 23. srpnja. Crni je ponedjeljak započeo požarom šume u Supetarskoj Dragi na otoku Rabu, potom i požarom ponad Mošćeničke Drage, požarom u zaleđu Crikvenice i Selca te večernjim požarom šume nedaleko od Škrljeva. U gašenju tih požara sudjelovalo je čak 680 vatrogasaca.

Najveći i najzahtjevniji požar tog je dana izbio u zaleđu Crikvenice, a uočen je u 8.36 h. Dojava o požaru crikveničkim je vatrogascima stigla 15 minuta kasnije. Zbog jake bure i nepristupačnoga terena, požar se vrlo brzo širio, pa je već u 9.15 h intervencija u operativnome zapovjedništvu podignuta na peti stupanj, a na teren su odmah upućene dodatne snage. Do podneva je na požarištu bilo gotovo 200 vatrogasaca, poslijepodne njih više od 400.

Na toj iznimno zahtjevnoj intervenciji sudjelovalo je čak 29 vatrogasnih postrojbi s područja Primorsko-goranske, Zagrebačke, Karlovačke, Ličko-senjske i Varaždinske županije te Grada Zagreba, kao i Državna interventna postrojba iz Zadra, pripadnici Hrvatske vojske (100 vojnika), djelatnici šumarstva Crikvenica i Novi Vinodolski (30 djelatnika), ali i mnogobrojni mještani i turisti, koji su se zatekli na tom području. Ukupno je na požarištu bilo 76 vatrogasnih vozila i 440 vatrogasaca. Unatoč teškom terenu, jakoj buri i dugačkoj vatrenoj fronti, za manje od 24 sata požar je stavljen pod kontrolu.

Zahvaljujući poboljšanim vremenskim uvjetima, drugi su se dan u gašenje požara uključili i kanadéri. Iako se požarna stihija sasvim približila kućama, zahvaljujući nadljudskim naporima gasitelja, imovina mještana je spašena. Nitko nije stradao, ali su zbog gustoga dima koji se nadvio nad cijelim tim područjem, neki mještani imali problema s disanjem te su zatražili liječničku pomoć. Veći dio turista, koji su tijekom požara napustili to područje, već sljedeći dan vratio se i nastavio svoj odmor. *V.R.T.*

Vatra je progutala 600 ha niskog raslinja i borove šume

Posljedice velikog požara

Gusti dim spustio se do samog mora

1776.

Požar u
Varaždinu

1965.

Veliko
nevrijeme u
Rovinju

1976.

Avionska
nesreća iznad
Vrbovca

1991.-
1995.

Vatrogasci u
Domovinskom ratu

1994.

Požar
broda Mare
Equatoriale

1998.

Operativna akcija
"Tramuntana"

2002.

Požar Hotela
Ambasador

2003.

Požari na Učki